

Hensyn til Sekretæren er der endnu ikke givet Tilslutning til en Forhøjelse af hans Løn med 800 Kr. Jeg skal efter den Anledning, der blev givet, tillade mig at tage Forslag Nr. 103 tilbage med Forbehold af, at det bliver stillet igen.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 103 er taget tilbage. Er der nogen der optager det? (Ophold.) Det er da bortfaldet.

Justitsministeren (Goos): Lurblæsningsen skal jeg ikke udtale mig nærmere om og lige saa lidt om det kongelige Teater, hvor der jo ikke frembyder sig noget nyt. — Derimod skal jeg med Hensyn til Understøttelser, Konto VI. A. 2., gøre den Bemærkning, at Ministeren i meget høj Grad beklager den Nedsættelse, der har fundet Sted for Professor E. Poulsens og Professor Steins Vedkommende fra 2,000 til 1,000 Kr. Det forekommer ham, at med denne Nedsættelse kommer Uoderstøttelsen ikke til at staa i Forhold til den Anerkendelse af disse Mænd, som dog ogsaa Udvalget vedkender sig.

Med Hensyn til det samlede Forslag, som Udvalget har stillet angaaende forskellige Forfatteres Understøttelse, har Ministeren bedt mig udtale, at han, for saa vidt som her er optaget to Forfattere, som han ikke havde paa sit Forslag, nemlig Amalie Skram og Lærer Egeberg, i og for sig kan anerkende, at disse to Forfattere ere kvalificerede til at komme paa Kontoen, men at han synes, at der er andre, som ere endnu mere kvalificerede, og at han derfor maa forbeholde sig sin Stilling til 3die Behandling, for saa vidt han maatte ønske andre efter hans Opfattelse mere kvalificerede medoptagne.

Nægtelsen af Understøttelsen til „Lommebog for Læger“ skal jeg ikke dvæle videre ved. — Med Hensyn til Konto VI. A. 5., som angaar Rejseunderstøttelser, kan jeg kun beklage, at Udvalget ikke har ment at kunne gaa ind paa den foreslaaede Forhøjelse med 2,000 Kr., thi efter hvad der er oplyst, har der vist sig at være stor Trang dertil, idet mangfoldige nu maa afvises, som der kunde være Grund til at give Understøttelse, og Understøttelserne mange Gange blive saa afknappede, at de ikke fyldestgøre deres Formaal.

Under de særlige Fonds skal jeg først gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det, som den ærede Ordfører forleden udtalte angaaende den ved den nuværende Finansministers Udnævnelse ledigblevne

Post som Professor i Statsøkonomi. Jeg skal gøre det saa meget mere, som Beslutningen om denne Ikke-Besættelse skete, medens jeg fungerede som Kultusminister i min Kollegas Fraværelse under Sygdom. Han har bedt mig om at forklare, at Grunden til, at han i Udvalget har udtalt, at han ikke kendte noget nærmere til det, var den, at han intet nærmere havde haft at gøre med den nævnte Beslutning. Den ærede Ordfører paaankede denne Ikke-Besættelse med særlig Henviisning til et Cirkulære fra Christian den 8de angaaende ledige Embeders hurtige Besættelse, for saa vidt der ikke var særlige Hindringer derfor. Jeg skal bemærke, at en saadan Hindring jo i Virkeligheden forelaa her og altid vil foreligge, hvor et saadant Tilfælde forekommer, at en Professor ved Universitetet — hvad der jo ikke hænder saa overordentlig hyppig — bliver kaldet til at være Minister, thi selv om en Ministerstilling i og for sig i sin Tanke og Oprindelse kan siges at være en lige saa fast Embedsstilling som enhver anden, viser det sig jo dog mange Gange, at den er ret midlertidig. Der er derfor, naar en Videnskabsmand eller Universitetslærer udnævnes til dette Embede, det Hensyn at tage, at man maa have for Øje, at den paagældende mulig kan genvindes for Universitetet, at det ikke er absolut usandsynligt, at han kan genvindes, og at dette fra Videnskabens og Universitetets Side set vilde være heldigt. Derfor er man i de Tilfælde, som have fundet Sted tidligere, aldrig straks skredet til en Besættelse af det paagældende Embede, fordi man havde for Øje, at der kunde blive Spørgsmaal om en Tilbagevenden.

Til saaledes at holde Embedet ubesat i nogen passende Tid har man ogsaa haft en anden Grund, nemlig at der ikke altid har været og som Følge af Forholdenes Natur ikke altid vil være en fuldt kvalificeret Mand til straks at træde i Stedet. Saadan er nu en Gang Forholdene ved de videnskabelige Poster, at det ikke er enhver Mand givet, han være nok saa dygtig i andre Retninger, at kunne udfylde Professorpladsen. Mig bevidst foreligger der tre tidligere Tilfælde af den Art, nemlig da nuværende Nationalbankdirektør Nellemann blev Justitsminister, da jeg blev Kultusminister og da Worsaa i sin Tid blev Kultusminister, i sidste Tilfælde var det en ekstraordinær Plads, saa Spørgsmaalet kom i Virkeligheden ikke frem den Gang, I de to første Tilfælde har man i nogen Tid holdt Pladsen ubesat af to Grunde: